

Besbelli

– Şenay DEMİRCİ · 22 Ağustos 2010

Unuttum desek de nafile
İşlemiş her zerresi yüreğimize
Ne kalemler kırıldı yokluğun da
Ne çok şişe devrildi
Gözyaşı dolusunda
Unuttum desek de nafile
Çıkıyor ansızın karşımıza
Bir yağmurun çisesinde
Yanağımızda bir damla
Bir bulutun gölgesinde
Karanlık bir tarafımız anla...
Unuttuk desek de nafile
Bak işte şurada
Sıra bekliyor yakamoz
O ağacın altı
Çay bahçesiye karşı kıyı da
Salıncaklar var şurada
Bıkmadan gökyüzüne yol aldığımız Unuttuk desek de nafile
Bak bir çocuk ağlıyor
İşte orada, düşmüş mü?
Güldürmek için nasıl da yarış yapmıştık Ve nasıl saklambaç oynamıştık
Sobelenmeden Saklanış o saklanış Unuttuk desek de nafile Evet şurda
Hani otururken gelmişti
Yemenisi başında
Ver beyim elini demişti ver!
Mahçup uzatılan el de
Rengi solmuştu yemeninin
Kapatmıştı avucunu
Siz sevin demişti sadece sevin
Değişir belki... Bir Karanfil bırakmıştı masamıza Eklemişti Kan damlamasını karanfilden...
Unuttuk desekte nafile
Her köşe de bir ses var
Hayır ! diyen
Hayır!
Nasıl unuttur ki böyle seven

Dün gibi yeni
Gün gibi aşikâr
Unutamadığımız besbelli
Çıkan fala inat Karanfilden kan damlıyor
Besbelli...